

medtage dem i budgettet for det følgende år, hvor afregningen finder sted.

Til § 25

I bestemmelsen foreslås, at der i udligningssystemet indarbejdes en automatisk reguleringsmekanisme, der har til formål at udjævne en eventuel fremtidig kraftigere indkomstvækst i hovedstadsområdet i forhold til det øvrige land.

Bestemmelsen indebærer, at hver gang den procentvise vækst i det budgetterede beskatningsgrundlag pr. indbygger i hovedstadsområdet overstiger væksten i det øvrige land med 1 procentpoint, så forøges udligningsniveauet i landsudligningen med 1 procentpoint.

Udligningsniveauet kan højst øges med 1 procentpoint i det enkelte år fra udgangspunktet på 58 procent og kan højst øges til 68 procent. Der vil således i tilfælde af en fremtidig mervækst i hovedstadsområdet automatisk ske en opregulering af udligningsniveauet i landsudligningen, der hurtigst vil kunne ske over en 10-års periode.

Reguleringen sker med udgangspunkt i basisåret 2007 og kan udløses første gang fra og med tilkudsåret 2010, hvor langt de fleste kommuner vil have gennemført den fulde tilpasning til den øvrige del af reformen. Til en enkelt kommune, der ikke før 2010 har gennemført den fulde tilpasning, vil der blive ydet overgangstilskud via særtilskudsmidlerne til at imødegå et eventuelt tab på reguleringsmekanismen for

landsudligningen i de år, hvor den øvrige del af reformen endnu ikke er fuldt indfaset.

Ved en forhøjelse af udligningsprocenten i landsudligningen med 1 procentpoint nedsættes samtidig udligningsprocenten i hovedstadsudligningen og udligningsprocenten for ugunstigt stillede kommuner uden for hovedstadsområdet med hver 1 procentpoint. Samlet vil der med disse tilpasninger i udligningsprocenterne ske en øget udligning fra kommunerne i hovedstadsområdet til kommunerne uden for hovedstadsområdet og en øget udligning til de ugunstigt stillede kommuner uden for hovedstadsområdet. Den foreslåede automatiske reguleringsmekanisme er endvidere fastsat således, at kommunerne i hovedstadsområdet også efter opreguleringen i udligningen vil få gavn af væksten.

I det tilfælde, hvor væksten i beskatningsgrundlaget pr. indbygger for kommunerne i hovedstadsområdet overstiger væksten i beskatningsgrundlaget pr. indbygger for kommunerne uden for hovedstadsområdet med mere end 1 procentpoint henstår forhøjelsen af udligningsprocenten til det eller de følgende år. Ligeledes vil en eventuel mindrevækst i beskatningsgrundlaget pr. indbygger for kommunerne i hovedstadsområdet i forhold til beskatningsgrundlaget pr. indbygger for kommunerne i det øvrige land fragå i næste års regulering.

I følgende tabel er der til illustration vist et eksempel på anvendelse af reguleringsmekanismen.

Den procentvise vækst i beskatningsgrundlaget pr. indbygger i hovedstadsområdet sammenlignet med øvrige land: Et eksempel på anvendelsen af reguleringsmekanismen

År	Højvækst i hovedstad (+), lavvækst i hovedstad (-) i forhold til året før	Akkumuleret vækstprocent til brug for regulering, basisår 2007	Udløsning af øget udligningsniveau i landsudligning, pct.point
2008	-0,40	-0,40	0
2009	0,60	0,20	0
2010	0,80	1,00	1
2011	2,30	3,30	1
2012	0,10	3,40	1
2013	-1,20	2,20	0
2014	-2,30	-0,10	0

I eksemplet er der i det første år tale om en mindrevækst i hovedstadsområdet. Denne mindrevækst medregnes i opgørelsen af den akkumulerede vækstprocent.

I de to efterfølgende år er der en mervækst i hovedstadsområdet, som giver en samlet akkumuleret vækst på 1,00 procent og som udløser en forhøjelse af udligningsprocenten i landsudligningen med 1 procentpoint.

I eksemplets år 2011 er mervæksten i hovedstadsområdet på 2,3 procent, der udløser to forhøjelser af udligningsprocenten på hver 1 procentpoint i de to følgende tilkudsår.

Herefter aftager mervæksten i hovedstadsområdet i eksemplet, for efterfølgende at blive afløst af lavvækst